

POSTANOWIENIE

Dnia 27.11.2015r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Chojnicach M. O.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. – Oddział Zewnętrzny w C. wniosku **skazanego** w sprawie **skaz. M. S. s. J.** i F. z d. Z., ur. dnia (...) w T., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.08.2011r., sygn. akt XVI K 2976/10 za czyn z art.207§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego w Ś., Wydział Zamiejscowy w T. z dnia 28.05.2013r., sygn. akt VII K 586/13 za czyn z art.254a kk na karę roku pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skaz. M. S. s. J.**;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany M. S. złożył kolejny wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności. We wniosku wskazał na swoje nienaganne zachowanie w czasie pobytu w izolacji więziennej oraz podniósł, że okres odbytej kary spowodował u niego trwałe i pozytywne zmiany w szczególności dotyczące stosunku do rodziny, obowiązków wobec niej i praworządnego zachowania.

Z opinii Administracji wynika, że uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył w dniu 22.05.2015r. Koniec kary przypada na dzień 22.04.2016r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego z dnia 12.07.2014r. oraz z dnia 22.09.2015r. wynika, że skazany na wolności nie zachowywał się poprawnie. Skazany nadużywał alkoholu a wobec konkubiny zachowywał się agresywnie za co został skazany. Nie przestrzegał obowiązku jaki nałożył na niego sąd stosownym wyrokiem tj. powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Nie pracował zarobkowo, nie wykazywał też chęci podjęcia zatrudnienia. Mimo nałożonego obowiązku alimentacyjnego, niełożył na utrzymanie swoich dzieci, nie interesował się również ich losem. Przejawiał skłonności do nadużywania alkoholu.

Z informacji psychologa więziennego z dnia 1.06.2015r. wynika, że dotychczasowy kontakt psychologiczny oraz dostępne informacje osobopoznawcze są niewystarczające do stwierdzenia, że skazany przejawia skłonności do zachowań agresywnych, a szersza ocena cech jego osobowości powinna, zdaniem psychologa, zostać poparta pogłębioną diagnostyką. W ocenie psychologa, po przeanalizowaniu dokumentacji osobopoznawczej skazanego, zważywszy na charakter popełnionego przez niego czynu, istnieje zagrożenie pojawienia się negatywnych zachowań w tym agresywnych, gdy skazany powróci do picia alkoholu.

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku.

Z opinii Administracji wynika, że skazany w okresie 17 miesięcy odbywania kary zaledwie 3-krotnie korzystał z nagród regulaminowych, za wyróżnianie się dobrym zachowaniem. To oznacza, że w okresie od ostatniego posiedzenia w przemiocie warunkowego zwolnienia nie został nagrodzony regulaminowo. Przypomnieć trzeba, że skazany odbywa karę w jednostce penitencjarnej o zmniejszonym nadzorze, co ułatwia uzyskanie kolejnych wniosków nagrodowych chociażby za wyróżniające zachowanie.

Dodać trzeba, że skazany nie był karany dyscyplinarnie. Przestrzega ustalonego w zakładzie karnym porządku wewnętrznego. W warunkach izolacji, skazany bierze udział w zajęciach kulturalno-oświatowych, uczestniczył też w programie readaptacji Bez przemocy według modelu Duluth. Brał udział w programie readaptacji Choroba Alkoholowa i Mikro Klub Pracy. Do popełnionych przestępstw i trybu życia prowadzonego na wolności, ma krytyczny stosunek.

Nie można pominąć również tego, że skazany wprawdzie karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, tym niemniej zadania wynikające z tego programu realizuje w sposób przeciętny. Bierna postawa skazanego w ostatnim okresie izolacji więziennej nie daje podstawy do przyjęcia że w jego osobowości zaszły istotne pozytywne zmiany.

Zatem, postawy skazanego w warunkach izolacji więziennej w dalszym ciągu nie można określić jako wyróżniającą lub wzorową a jedynie taka zasługuje na uwzględnienie wniosku o warunkowe zwolnienie.

Przypomnieć trzeba, że poprawne zachowanie skazanego umożliwi mu skorzystanie z nagród przewidzianych w art.138§1kkw. Z tego przepisu wynika, że skazany może skorzystać z możliwości czasowego opuszczenia jednostki penitencjarnej, po spełnieniu warunków opisanych w art.139§1kkw. Wskazać należy, że przed udzieleniem tego typu zezwolenia Administracja zakładu karnego jest zobowiązana do sporządzenia prognozy kryminologiczno-społecznej, uzasadniającej przypuszczenie, że skazany w czasie tego pobytu będzie przestrzegał porządku prawnego (vide : §25 ust.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14.08.2003r. w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych...Dz. U. Nr 151 poz.1469).

Zatem, skoro nie dokonano sprawdzenia zachowania skazanego poza aresztem śledczym, bez nadzoru funkcjonariuszy służby więziennej np. w systemie przepustkowym lub pracy bezdзорowej poza jednostką penitencjarną, to brak było podstaw do przyjęcia że skazany na tym etapie odbywania kary, przebywając na wolności, potrafi należycie funkcjonować.

Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że skazany wyróżniającym zachowaniem powinien zasłużyć na udzielenie szansy wykazania iż potrafi należycie funkcjonować w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW. Sprawdzenie

tego typu ma uzasadnienie w szczególności przypadku skazanego, który był uprzednio karany a przy tym był poddany resocjalizacji w warunkach zakładu karnego a w miejscu zamieszkania zachowywał się naganie. (vide : z dnia 7.01.2014r sygn. II AKZw 2843/13, z dnia 10.02.2014r. sygn. AKZw 137/14, z dnia 10.02.2014r. sygn. II AKZw 138/14, z dnia 17.02.2014r. sygn. II K AKZw. 196/14, z dnia 6.10.2014r. sygn. II AKZw 1947/14, z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKZw 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKZw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKZw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKZw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKZw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKZw 723/15).

Odnosząc się ponownie do postawy skazanego w zakładzie karnym stwierdzić trzeba, że poprawne zachowanie skazanego w warunkach izolacji dowodzi tego, że podjął działania mające na celu wykazanie, iż zamierza zerwać z dotychczasowym trybem życia i przestrzegać zasad porządku prawnego. Poprawna postawa nie jest jedyną okolicznością która musi być oceniona przy ocenie trafności złożonego wniosku o warunkowe zwolnienie. Skoro skazany był uprzednio karany, odbywał karę w warunkach izolacji więziennej a przy tym korzystał z warunkowego zwolnienia, to do jego deklaracje o zamiarze niepopelniania kolejnych przestępstw należy oceniać ze szczególną ostrożnością.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKZw 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKZw 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKZw. 38/14).

Do akt ewidencyjnych załączono odpisy wyroków z których wynika, że skazanemu przypisano popełnienie przestępstw z art. 207§1kk oraz z art.254akk.

Z odpisu wyroku w sprawie XVI K 2976/10 Sądu Rejonowego w B. wynika, że skazanemu przypisano popełnienie przestępstwa z art.207§1kk. Skazany po opuszczeniu zakładu karnego, w okresach od października 2008r. do marca 2009r. oraz od czerwca 2009 do 3 marca 2010r. zachowywał się rażąco agresywnie wobec pokrzywdzonej konkubiny.

Ta ustalona w tej sprawie postawa skazanego dowodzi, że nie jest on sprawcą przypadkowym. Za takim stanowiskiem przemawia uzasadnienie postanowienia z dnia 4.03.2014r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności. Z tego dowodu wynika, że skazany w okresie próby nadużywał alkoholu. Fakt ten potwierdziła miejscowa policja. To oznacza, że skazany zlekceważył nałożony na niego obowiązek wynikający z punktu 4 wskazanego wyroku, czyli powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Nadto, skazany w tym okresie próby popełnił kolejne przestępstwo tj. z art.254akk.

Z wyroku w sprawie VII K 586/13, wynika że skazany został osadzony do odbycia kolejnej kary pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w okresie od 28-30.12.2012r. Nie może umknąć uwadze Sądu penitencjarnego to, że skazany i w tej sprawie nie potrafił docenić kolejnego środka probacyjnego jaki został wobec niego zastosowany. Z postanowienia z dnia 25.11.2014r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazany nie naprawił szkody a przy tym, w okresie próby popełnił przestępstwo.

Z załączonego do akt przedmiotowej sprawy odpisu wyroku w sprawie sygn. XVI K 3205/13 wynika, że skazany w dniu 22.10.2013r. po raz kolejny prowadził pojazd mechaniczny, mając tym razem w wydychanym powietrzu 0,81 mg/l alkoholu. Mając na uwadze datę popełnionego przestępstwa przypomnieć należy, że wyrok w sprawie VII K 586/13 zapadał w dniu 28.05.2013r. Omówione dowody uzasadniają przyjęcie że skazany ma skłonności do nadużywania alkoholu a do zmiany nagannej postawy nie skłoniły go nawet kolejne skazania.

Przypomnieć trzeba, że skazany złożył wniosek w którym zapewnia iż przyszłości będzie przestrzegał zasad porządku prawnego. W świetle ustalonej tj. zaledwie poprawnej postawy skazanego w warunkach izolacji więziennej oraz danych wynikających z dowodu w postaci informacji z KRK należy przyjąć iż zapewnienie skazanego jest gołosłowne. W

informacji o karalności skazanego wskazano, że w latach 2000 – 2014 był 8-krotnie karany, z czego 2-krotnie za przestępstwa z użyciem i groźbą użycia przemocy.

Nadto, skazany jest recydywistą penitencjarnym, bowiem w dniu 9.10.2007r. opuścił areszt śledczy, po odbyciu kary ponad 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 178a§1kk, art.278§1kk, art.244kk. Istotne jest to, że skazany został zwolniony w skutek udzielenia mu warunkowego zwolnienia.

Z dowodów wynika, że skazany nie potrafił docenić kolejnego środka probacyjnego jaki został wobec niego zastosowany, bowiem kolejne przestępstwa popełnił okresach od października 2008r. do marca 2009r., od czerwca 2009 do 3 marca 2010r., od 28-30.12.2012r. a także w dniu 22.10.2013r. To oznacza, że skazanego do zmiany nagannej postawy nie skłonił nawet stosunkowo długi pobyt w warunkach zakładu karnego.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego i opinii psychologicznej przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku skazanego bowiem wskazują na takie jego cechy osobowości, jak skłonności do nadużywania alkoholu, zachowań agresywnych i przywłaszczania mienia które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Zdaniem Sądu penitencjarnego trafność złożonego wniosku nie może być oceniona z pominięciem trzykrotnego zastosowanego wobec skazanego dobrodziejstwa środka probacyjnego, w tym warunkowego zwolnienia.

Jedną z okoliczności ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12.01.2005r. sygn. AKzw 1161/04, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22.07.2007r. sygn. AKzw.982/07, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.10.2012r. w sprawie II AKzw 2047/12, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt, że skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa pomimo uprzedniego warunkowego zwolnienia. To oznacza, że uprzednio ustalona pozytywna prognoza kryminologiczna była nietrafna. Nadto fakt ten rzutuje na ocenę jego postawy i nie może być pomijany przy konstruowania aktualnej prognozy kryminologicznej.

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowywał się poprawnie. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okoliczności popełnionych przestępstw.

Postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji winna być oceniana w powiązaniu z ustalonymi właściwościami i warunkami osobistymi skazanego oraz okolicznościami popełnionych przestępstw. Ta ocena nie pozwala na wysnucie wniosku że skazany ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.